

ny § 2, stk. 2-3, i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Forslaget om indsættelse af ny stk. 2 og stk. 3 er udtryk for et ønske om at sikre en mere hensigtsmæssig opbygning af den gældende lov, således at de undtagelser fra adgangen til at få en vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer, som fortsat skal gælde, kommer i umiddelbar forlængelse af bestemmelserne om, hvem der har adgang hertil. Efter bestemmelserne kan hverken personer, der søger om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv, eller personer, der søger om godskrivning af udenlandske uddannelseskvalifikationer ind i en dansk uddannelse (merit), således selv indhente en vurdering til brug for sagen. Den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, i den gældende lov, som er blevet § 2, stk. 4, i lovforslaget, er udtryk for en sproglig opstramning af bestemmelsen om, at en vurdering af en persons udenlandske uddannelseskvalifikationer ikke kan finde sted, uden at den pågældende har givet samtykke til det. Fx kan en arbejdsgiver i forbindelse med overvejelser om at ansætte en person med udenlandske uddannelseskvalifikationer få foretaget en vurdering af disse kvalifikationer, men den pågældende person skal vide, at arbejdsgiveren vil gøre det og skal have givet samtykke dertil. Med kravet om samtykke har kvalifikationsindehaver også sikkerhed for, at centret ikke mod vedkommendes vilje tager kontakt til uddannelsesinstitutioner eller myndigheder i andre lande med henblik på at tilvejebringe yderligere information om de kvalifikationer, der skal vurderes.

I stk. 4, 2. pkt., er det dog angivet, at kravet om samtykke fra den pågældende person ikke gælder efter § 2 b, dvs. når kommuner og andre myndigheder, der er ansvarlige for integration af udlændinge, indhenter rådgivning om, hvilken form for afklaring af uddannelseskvalifikationer m.v., det vil være relevant at gennemføre i forhold til den enkelte udlænding. I forhold til den integrationsopgave, som den enkelte kommune, arbejdsformidling m.v. udfører, er det således en fast og forventelig del af processen, at der gennemføres en afklaring af den enkelte udlændings uddannelseskvalifikationer m.v., hvorfor et særligt samtykke til inddragelse af centret ikke er nødvendigt. Desuden vil det være sådan, at centret i forbindelse med rådgivning af kommuner og andre integrationsansvarlige myndigheder ikke vil tage kontakt til uddannelsesinstitutioner eller myndigheder i andre lande om konkrete udenlandske kvalifikationer.

Til nr. 5

Efter § 2 i den gældende lov foreslås indsat §§ 2 a og 2 b. Begge bestemmelser medfører en styrkelse af den rolle i forhold til vurdering og anerkendelse af udenlandske kvalifikationer, som er tillagt centret efter den gældende lov.

I § 2 a fastslås en pligt for henholdsvis de myndigheder, der træffer afgørelser om adgang til udførelse af lovregulerede erhverv, og faglige udvalg og Landbrugsuddannelsesrådet til at indhente en vurdering fra centret af uddannelseskvalifikationerne hos de ansøgere, der søger anerkendelse på grundlag af udenlandske kvalifikationer. Centrets vurdering af uddannelseskvalifikationerne skal lægges til grund i den kompetente myndigheds, det faglige udvalgs, henholdsvis Landbrugsuddannelsesrådets afgørelse om anerkendelse af ansøgers samlede uddannelses- og erhvervs-kvalifikationer, jf. § 1, nr. 8. For en afgrænsning af, hvornår der er tale om et lovreguleret erhverv, henvises til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger.

Det er i forvejen sådan, at bl.a. kompetente myndigheder baserer deres vurdering af ansøgers udenlandske uddannelseskvalifikationer på høring af andre fagligt kompetente organer – typisk de uddannelsesinstitutioner, der udbyder den tilsvarende danske uddannelse. I nogle tilfælde har det vist sig vanskeligt for kompetente myndigheder tilstrækkeligt hurtigt og på tilfredsstillende vis at tilvejebringe en vurdering af ansøgers udenlandske uddannelseskvalifikationer. Det er forventningen, at tilvejebringelsen af en vurdering gennem centret vil kunne understøtte og lette de kompetente myndigheders sagsbehandling på en måde, så de kompetente myndigheder får et godt grundlag for at træffe endnu hurtigere og endnu mere gennemsigtige afgørelser om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer end i dag.

I stk. 2-3 angives en række tilfælde, hvor der ikke skal indhentes en vurdering fra centret.

Forslaget til § 2 a, stk. 2, er udtryk for det synspunkt, at det er en forudsætning for pligten til at indhente en vurdering, at vurderingen vil være relevant. I § 2 a, stk. 2, nr. 1, fastslås, at kompetente myndigheders, faglige udvalgs og Landbrugsuddannelsesrådets pligt til at høre centret ikke gælder i de tilfælde, hvor man fuldt ud imødekommer ansøgers forventninger for så vidt angår anerkendelsen af den pågældendes udenlandske uddannelseskvalifikationer. Det gælder fx på områder, hvor man i kraft af en harmonisering af landenes uddannelser som ansøger er sikret gensidig anerkendelse af uddannelsen uden nærmere vurdering fra den kompetente myndigheds side. Det er fx tilfældet på de såkaldte EF-sektordirektivers område (læge,